

Laten wij elkander liefhebben

In 1 Johannes 4:7 lezen we de volgende woorden:

7 Geliefden, laten wij elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een ieder, die liefheeft, is uit God geboren en kent God.

Johannes begint met het woord "Geliefden". Dat woord komt zo'n negen maal in zijn brieven voor. Het is gericht aan de lezers van zijn brief in de tijd dat Johannes leefde, maar dat niet alleen.

Zijn brief is profetisch en is ook bestemd voor ons vanavond. Johannes noemt ook ons vanavond "Geliefden". Het is of vanavond Johannes zelf tot ons spreekt door deze brief. Johannes is de apostel die Jezus liefhad.

Wat wil Johannes ons vanavond op het hart drukken? Hij wil ons op het hart drukken om elkander lief te hebben.

Er zijn drie woorden in het Grieks voor liefde. De eerste is *Eros*, en dat is de hartstochtelijke liefde. Daar is hier natuurlijk geen sprake van.

Het tweede woord voor liefde in het Grieks is *Philia* en dat is menslievendheid. Het is menslievend om b.v. de armoede in de wereld te bestrijden en er zijn ook mensen, die zich inzetten dat alle mensen kunnen beschikken over schoon drinkwater. Het is goed dat mensen een hart voor hun medemensen hebben.

Maar er is ook nog een derde soort liefde en daar gaat het hier om en dat is het Griekse woord *Agapè* en dat betekent de

goddelijke liefde, die liefde die uit God voortkomt.

En dit woord *Agapè* wordt in het nieuwe testament veelvuldig gebruikt b.v. als het over Gods liefde gaat en om elkander lief te hebben.

Laten we elkaar liefhebben met deze goddelijke liefde ... *want de liefde is uit God.*

Deze goddelijke liefde komt uit God voort. Het heeft zijn bron in God zelf. Het gaat er dus om, om op een goddelijke wijze elkaar lief te hebben. Het gaat om geven en niet om eisen.

Een ieder, die liefheeft, is uit God geboren en kent God.

Wie op deze manier liefheeft met *agapè*, is uit God geboren en kent God.

8 Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde.

Hier, in vers 8, staat duidelijke wie God is: *Hij is liefde.* En hoe weten we dat, dat God liefde is?

9 Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem.

Wat een prachtige woorden maar ook werkelijkheid: ... *opdat wij zouden leven door Hem.*

Johannes zei het al in zijn evangelie in hoofdstuk 3:16

Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.

Liefde is dus geven. God gaf zijn Zoon opdat wij zouden leven door Hem.

En let nu op vers 10, waarin het wezen van de echte, goddelijke liefde geopenbaard wordt:

10 Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden.

Niet wij hebben God liefgehad maar Hij ons. Niet wij ... maar Hij. Hij had ons dus lief zonder iets van onze kant. Er stond niets maar dan ook niets tegenover.

En zo is de liefde, die uit God komt, nog steeds. Zij verwacht niets van de ander maar zij geeft.

De bron van onze liefde moet dus niet in de mensen en in hun gedrag gelegen zijn, maar in God.

Als de liefde van Jezus menselijk gekleurd was geweest, b.v. door de manier waarop Hij door mensen behandeld werd, dan was Hij niet in de Vader gebleven.

Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. Hij had zelfs zijn vijanden lief en deed wel degenen die Hem haatten.

Zijn liefde was dus niet afhankelijk van de manier waarop de mensen Hem behandelden.

Op deze manier zullen wij elkander lief hebben. Op deze manier zullen man en

vrouw elkaar liefhebben, zoals vers 11 zegt:

11 Geliefden, indien God ons zó heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben.

Met de nadruk op zó. God gaf zonder voorwaarde vooraf. En zo behoren wij elkander lief te hebben.

12 Niemand heeft ooit God aanschouwd; indien wij elkander liefhebben, blijft God in ons en zijn liefde is in ons volmaakt geworden.

Als wij op deze manier liefhebben, blijft God in ons en is zijn liefde in ons volmaakt geworden. Dat wil zeggen, het is een liefde die niet afhankelijk is van het gedrag van de ander.

We hebben in het leven van alledag genoeg gelegenheid om ons aan elkaar te ergeren. Maar er staat in Prediker 7:9 dat ergernis in de boezem van dwazen huist.

Dus als ik mij erger, ben ik dwaas bezig. Het Duitse spreekwoord zegt dan ook: *durch ärger wird alles noch ärger*. Of wel: door ergernis wordt alles nog erger.

Nee, waarin oefende Paulus zich altijd? Dat lezen we in Hand. 24:16 waar staat:

En hierin oefen ik mijzelf, altijd een onergerlijk geweten te hebben voor God en de mensen.

Dat was een heerlijke oefening, waar Paulus ons een voorbeeld in was.

Hij was in veel dingen een voorbeeld maar hierin ook: Hij oefende zich altijd om zich niet te ergeren. Om een onergerlijk

geweten te hebben tegenover God en mensen.

Sommige mensen ergeren zich ook aan God. Dat hoor je wel eens. Dan is hun man overleden en dan zeggen ze: ik ben boos op God. Ze ergeren zich aan God.

Maar je kan je ook ergeren aan mensen. Je kan je ook ergeren aan je man, of aan je vrouw, of aan je broeders en zusters.

In 1 Petrus 2:7 wordt Jezus een steen des aanstoots en een rots der ergernis genoemd, voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten.

Toen Jezus leefde was er ondanks zijn goddelijke liefde, die uit Hem straalde, genoeg gelegenheid voor de mensen om zich aan Hem te stoten. Hij was voor sommigen een rots der ergernis.

En nu gaan wij naar 1 Joh. 2:9/11 waar staat:

9 Wie zegt in het licht te zijn en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nu toe.

10 Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en in hem is niets aanstotelijks;

In de Staten vertaling staat vers 10 in een nog helderder licht: Daar staat:

Die zijn broeder lief heeft, blijft in het licht, en geen ergernis is in hem.

De NBG vertaling zegt dus: ... en in hem is niets aanstotelijks. Dat wil zeggen: degene die liefheeft, stoot zich aan niets.

Hij hoeft het niet met alles eens te zijn maar hij wil alleen maar helpen en zou hij

zich aan de ander stoten, dan komt er iets bitters in hem en kan hij niet helpen.

De Staten vertaling zegt daar: ... *die zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en geen ergernis is in hem.*

Dus daardoor komen wij – u en ik – in de duisternis. Wanneer wij aan het gedrag van de ander aanstoot nemen; of zoals de staten vertaling zegt: als wij aan het gedrag van de ander ergeren.

Moeten we dan alles goed vinden? Nee, want er staat ook in de Schrift: gij die de Heere lief hebt, haat het kwade. En dat doet God ook.

11 Maar wie zijn broeder haat, is in de duisternis en wandelt in de duisternis en hij weet niet waar hij heengaat, want de duisternis heeft zijn ogen verblind.

Wanneer we namelijk ons ergeren aan het gedrag van de ander, of aan het gedrag van onze man of vrouw, dan kunnen wij hem of haar niet goed helpen. Die ergernis is duisternis en verblind onze ogen.

Normaal is het zo, bijvoorbeeld in het verkeer, dan bij avond of bij nacht wij verblind kunnen worden door het tegenlicht van de ander. Maar hier staat dat de duisternis onze ogen kan verblinden.

Dus van belang is, dat er geen ergernis in ons is; dat wij geen aanstoot nemen maar dat het zacht en goed in ons hart blijft. Want dan blijven wij in God.

En nu gaan we naar 1 Joh. 4:19 waar staat:

Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Indien iemand zegt: Ik heb God

lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar.

Want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, kan ook God, die hij niet gezien heeft, niet liefhebben.

En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben.

De volgorde is altijd: (1) het begint thuis en daarna (2) de broederliefde en vervolgens (3) de liefde jegens allen.

Het kan niet samen gaan; het kan niet tegelijk: God liefhebben en zich aan een broeder of zuster, man of vrouw ergeren. Het is namelijk gemakkelijk om tegen God, Die men niet ziet te zeggen: ik hou van u.

Daarom staat er zo mooi en waar:

En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben.

Paulus zag veel bij zijn broeders en zusters, wat veranderen moest. Maar hij ergerde zich niet aan hen maar hij hielp ze. Hij hielp ze door ze te vermanen en te bemoedigen.

Een edel voorbeeld daarvan staat in Handelingen 20:31 waar staat:

Waakt dan en herinnert u, dat ik drie jaren lang nacht en dag niet heb opgehouden ieder afzonderlijk onder tranen terecht te wijzen.

Deze man had lief. Hij kon terecht wijzen of zoals de staten vertaling zegt: hij kon vermanen onder tranen. Hij deed dat ook heel tactisch namelijk niet in het openbaar maar ieder afzonderlijk.

Daar was geen ergernis maar liefde om de ander te helpen. Dat proeft de ander of wij ons aan zijn gedrag ergeren of dat wij hem of haar in liefde willen helpen van iets af te komen wat niet goed is.

Waakt dan en herinnert u, dat ik drie jaar lang, nacht en dag, niet ben opgehouden, om ieder afzonderlijk, onder tranen, terecht te wijzen.

Afzonderlijk, en niet in het openbaar, zodat iedereen het kon horen.

Wat voor hart had hij daarbij? Een zacht hart. Hij wees terecht onder tranen. Hij vermaande; hij spoorde aan, hij vertroostte met een zacht hart. Christus leefde in hem.